

Решение на Съда (шести състав) от 18 юли 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Bruxelles — Белгия) — Eurofit SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Дело С-99/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Регламент (ЕИО) № 3665/87 — Възстановявания при износ — Отклоняване на предназначенията за износ стока — Задължение за връщане от износителя — Липса на съобщаване от страна на компетентните органи на данни относно надеждността на заподозрения в измама съдоговорител — Случай на непреодолима сила — Липса)

(2013/С 260/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищец: Eurofit SA

Ответник: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal de première instance de Bruxelles — Тълкуване на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за определяне на подробни общи правила за прилагане на системата на възстановявания при износа на земеделски продукти (ОВ L 351, стр. 1) — Задължение за връщане от износителя на получените възстановявания при износ в случай на отклоняване на стоки — Непредаване от страна на компетентните органи на поисканата от износителя информация или предаване на износителя на невярна информация, представляващо случай на непреодолима сила по смисъла на посочения по-горе регламент.

Диспозитив

Пропускът на компетентните литнически органи да уведомят износителя за съществуването на опасност от измама, извършена от неговия съдоговорител, не представлява случай на непреодолима сила по смисъла на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за определяне на подробни общи правила за прилагане на системата на възстановявания при износа на земеделски продукти, изменен с Регламент (ЕО) № 2945/94 на Комисията от 2 декември 1994 г., а именно на член 11, параграф 1, трета алинея, първо тире от този регламент. Независимо че такъв пропуск може да представлява изключителен случай по смисъла на член 11, параграф 1, трета алинея, второ тире от Регламент № 3665/87, изменен с Регламент № 2945/94, той все пак не може да освободи износителя от задължението му да върне недължително получените възстановявания при износ, тъй като той е освободен единствено от плащането на дължителите по силата на същия член 11 глоби.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 12.5.2012 г.

Решение на Съда (шести състав) от 18 юли 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд Пловдив — България) — „ЕЙ И ЕС — ЗС МАРИЦА ИЗТОК I“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело С-124/12) ⁽¹⁾

(Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 168, буква а) и член 176 — Право на приспадане — Разходи, свързани с покупки на стоки и услуги, предназначени за персонала — Персонал, предоставен на данъчнозадълженото лице, което иска да му бъде признато правото на приспадане, но нает от друго данъчнозадължено лице)

(2013/С 260/21)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд Пловдив

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ЕЙ И ЕС — ЗС МАРИЦА ИЗТОК I“ ЕООД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при Централно управление на Националната агенция за приходите

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд Пловдив — Тълкуване на член 168, буква а) и на член 176 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправка в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3) — Приложно поле — Ограничение на правото на приспадане на заплатения по получени доставки данък — Дружество без собствен персонал, което взема под наем работници на пълно работно време по силата на договор за предоставяне на персонал, нает на работа от друго дружество — Отказ за признаване на правото на приспадане на ДДС за закупуването на транспортни услуги, работно облекло и лични предпазни средства за работниците, както и за направени от тях командировъчни разходи, с мотива че услугите представляват безвъзмездни доставки на физически лица, които работят за дружеството без то да е техен работодател

Диспозитив

1. Член 168, буква а) и член 176, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че те не допускат национално законодателство, по силата на което данъчнозадължено лице, което прави разходи за транспортни услуги, работно облекло, предпазни средства и командировки на лица, полагащи труд за това данъчнозадължено лице, няма право на приспадане на данъка върху добавената стойност за тези разходи, с мотива че посочените лица са му предоставени от друго дружество и следователно те

не могат да бъдат разглеждани по смисъла на това законодателство като членове на персонала на данъчнозадълженото лице, макар и посочените разходи да могат да се разглеждат като тясно и непосредствено свързани с общите разходи за цялостната икономическа дейност на посоченото данъчнозадължено лице.

2. Член 176, втора алинея от Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че той не допуска в момента на присъединяването си към Европейския съюз държава членка да въведе ограничение на правото на приспадане по силата на национална законова разпоредба, която предвижда изключване на правото на приспадане по отношение на стоки и услуги, предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, когато едно такова изключване не е било предвидено от националното законодателство, действащо до датата на присъединяването.

Задача на националната юрисдикция е да тълкува обсъжданите в главното производство национални разпоредби във възможно най-голяма степен в съответствие с правото на Съюза. Ако евентуално едно такова тълкуване се окаже невъзможно, националната юрисдикция е длъжна да не прилага тези разпоредби поради несъвместимост с член 176, втора алинея от Директива 2006/112.

(¹) ОВ С 151, 26.5.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 18 юли 2013 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Consiglio Nazionale dei Geologi/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Consiglio Nazionale dei Geologi

(Дело C-136/12) (¹)

(Член 267, трета алинея ДФЕС — Обхват на задължението на юрисдикциите от последна инстанция за отправяне на преюдициално запитване — Член 101 ДФЕС — Кодекс за поведение на професионално сдружение, който забранява прилагането на тарифи, които не съответстват на престижа и достойнството на професията)

(2013/C 260/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Ответници: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Предмет

Преюдициално запитване — Consiglio di Stato — Тълкуване на член 267, трета алинея ДФЕС — Обхват на задължението за отправяне на преюдициално запитване на юрисдикциите от

последна инстанция — Понятието „тежко и явно нарушение на правото на Съюза“ — Процесуални норми и принципи на държава членка, които не допускат националната юрисдикция, от една страна, да сезира Съда с явно недопустими въпроси, формуирани от страната, и от друга страна, служебно да преформулира тези въпроси — Тълкуване на член 101 ДФЕС, на Регламент (ЕИО) № 2137/85 на Съвета от 25 юли 1985 година относно Европейското обединение по икономически интереси (ЕОИИ) (ОВ L 199, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 83), на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3 и Поправки в ОВ L 271, 2007 г., стр. 18 и ОВ L 33, 2009 г., стр. 49), както и на Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50) — Кодекс за поведение на професионално сдружение, който забранява прилагането на тарифи, които не съответстват на престижа и достойнството на професията („decoro e dignità professionale“), както и на количеството и качеството на предоставените услуги — Приложимост на национални норми в областта на конкуренцията, по-строги от тези на Съюза

Диспозитив

1. Член 267, трета алинея ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че само запитващата юрисдикция определя и формулира преюдициалните въпроси относно тълкуването на правото на Съюза, които тя счита за относими за решаването на спора по главното производство. Национални правила, които биха могли да доведат до накърняването на тази компетентност, трябва да бъдат оставени без приложение.
2. Правила като предвидените в Етичния кодекс относно упражняването на професията геолог в Италия, одобрен от Consiglio nazionale dei geologi на 19 декември 2006 г., последно изменен на 24 март 2010 г., предвиждащи като критерии за определяне на възнагражденията на геолозите, освен качеството и значимостта на извършената услуга, и достойнството на професията, представляват решение на сдружение на предприятия по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, което може да има за резултат ограничаване на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар. Запитващата юрисдикция трябва да прецени, с оглед на общия контекст, в който проявява действието си посоченият етичен кодекс, включително с оглед на цялостната национална правна рамка, както и на практиката по прилагане на този кодекс от националното сдружение на геолозите, дали е налице ограничаване на конкуренцията в конкретния случай. Посочената юрисдикция трябва да провери също така дали, в светлината на всички относими елементи, с които тя разполага, правилата на посочения кодекс, по-конкретно що се отнася до прилагането в тях на критерия, свързан с достойнството на професията, могат да се считат за необходими за изпълнение на легитимната цел, свързана с гаранциите, предоставени на потребителите на геоложки услуги.

(¹) ОВ С 151, 26.5.2012 г.